

Unghvár, április 9.
1864.

FELVIDÉK.

Második évi folyam
15. szám.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

5

az ungh- és zemplénmegyei gazdasági egyletek, az ungh-szerednyei borászati társulat,
és az unghmegyei takarékpénztár

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési ára: Egy évre 6 for.
Fél „ 3 „

Hirdetések jutányosan közöltetnek.

Viszhang

a „Gazdálkodjunk“ czimű cikksorozatára.
Kis-Kálló márcz. végén.

Kedves barátom szerkesztő! Nem azért fogok tollat, hogy én is írjak valamit, mert az irás mesterségével nem sokat bajlódom, de lapod 11 és 12 számaiban megjelent „Gazdálkodjunk“ czimű cikksorozat, mint szinte gazda-embernek, szakmámba vágván, meg nem állhatom, hogy arra egy pár észrevételt ne tegyek, annál is inkább mert úgy veszem észre, hogy a felhívott cikkek alapja inkább tanulmány mint tapasztalás.

Én a mesterséges takarmánynak — habár az sok fáradságot, gondos művelést, és sok költséget kíván is — nagy barátja vagyok, mert a jól művelt föld a gazdának mindig megfizet. Első helyre sorolom ezek közt a répát, de mivel igen sok trágyát kíván, nem merem ajánlani váltógazdaságban, sem egész fordulóban; ve gyünk egy 300 holdas birtokot 1200 öllivel számítva holdját hatos váltóval a legnagyobb takarmány természetűre és pedig első: répa, második: árpa, harmadik: tengeri, negyedik: búkköny, ötödik: buza, hatodik: lóhere, — azért vettem két kapás növényt, mert kapa által a föld legjobban tisztul, — a búkkönyt, hogy az ha virágzásában levágnak, semmit sem vesz el a földtől és még van idő kétszer, sőt háromszor is szántani búzának, a herét a búzára vetni, tavasszal, és így a hatodik fordulót egész tisztán kapom herével, a hatodik fordulóban here után, azért vettem répát, mert még kétszer ősszel és kétszer tavasszal megszántható, négyeszer szántás pedig és ugyanannyi vas berenázás tökéletesen elég, s a here jó állapotban hagyván el a földet, az kevesebb trágyát igényel. De most az a kérdés merül fel, vajon — holdankint csak 24 szekér trágyát számítva is 50 holdra 1200 szekér trágya esik, — előállítható-e a szükséges mennyiségű trágya ily rendkívüli takarmány természetűrel, és azon állatmennyiség, mely a most említett trágyát előállíthatná, megéllhet-e annyi takarmánnyal, mennyit a gazdaság előállít? én azt hiszem hogy nem — és így a trágya mennyiség sem állítható elő, a répa tehát trágyázatlan földben nem lesz természetű; azért én mindenkinek, ki répát akar természetűt, azt tanácslom, hogy földjéből fogjon ki 10 vagy 20 holdat gazdaságához alkalmazva, és vagy két éven át trágyázza meg bőven, én már öt éve mindig egy földben természetűk répát s minden évben többet ad, ebből látható, hogy a szükséges alkatrészt a földben trágya által előlehet állítani; a ki azt mondani, hogy ily módon a többi föld nem művelődik, a mi pedig egyik legjobb oldala a répa természetűnek — azt felelném: ott az eke, és a vasberena, vagy ha épen szükséges a foszfor henger. Tisztelt gazdatársam azt mondja: hogy a szántást azért nem tartja elégnak a föld megművelésére, mert látott 2° szántást ugarlásnak, — a ki így szánt, az — szerintem — nem gazda s az répával sem fogja földjét megművelni, de ha 6° vagy 7° re ugaról őszi alá, akkor már a második szántás könnyű lesz, a harmadik pedig, mi már vetés alá történik, egészen porrá tette a földet, ha még ezen fölül két berenázást adunk, tökéletesen van a föld művelve. — Egyébiránt, miként kelljen a gazdaságot vezetni? azt meg-

Felelős szerkesztő s kiadó tulajdonos

Bánóczy Ferencz.

határozni soha sem lehet, mert az a vidéktől függ, — a felvidéken például, a vörös lóhere igen buján terem, míg a mi nyiri homokos vidékünkön ellenkezőleg; nálunk ismét a luczerna tenyészet oly buja, hogy a tavalyi szárazság dacára saját 10 holdas luczernásom 41 négy ökrös szekér száraz takarmányt adott négyeszeri kaszálással, 20 mázsára számítva szekérét.

A mi a lóherét illeti, nem tanácsos gubostól vetni, mert akkor egyik helyen igen sok, a másikon semmi sem kél ki s így nem lesz egyenlő. A tengeri sűrű vetése igaz hogy sok jó zöld takarmányt ad, de drágát mert igen sok mag szükséges a vetésre és csupán egy kaszálása van; én takarmánynak sokkal jobban ajánlhatom a czukor czirt, mert erre egy hatodik rész mag elég, természetűe könnyű, jó zöld takarmányt ad és kétszer vagy néha háromszor is kaszálható. Az erjesztett-széna készítése oly sok dologgal és fáradsággal jár, hogy azt már csak azért sem ajánlhatom, mert gyakran meg is romlik. A mi a lóhereszárítást illeti, arról majd máskor fogok szólni, addig is Isten veled, (a viszontlátásig Szerk.) barátod

KÁLLAY EMIL.

A zemplénmegyei gazdasági egyesület igazg. választmánya által 1864-ik évi ápril hó 2-án S. a Ujhely városában tartott ülés jegyzőkönyve.

Jelen voltak: Dercényi Kálmán alelnök elnökle alatt, gr. Andrássy Aladár, Bartos Tivadar, Bernáth Dániel, Csörgő Ödön, ifj. Dókus József, Fodor István, Kun Frigyes, Orosz Sándor, Petrovics Elek, Pilissy Zsigmond, Rácz Bertalan, Szakácsy Dániel, Ulrich Vilmos, Vass Gyula, Viczmány Viktor, és alulírt jegyző.

I. Elnök az ülést megnyitván, tanácskozási tárgyaiul tűzi ki, az egyesületi közgyűlés által ez évben megtartatni rendelt répatermelési- és szántásverseny, valamint a megye területén elárverelés útján elterjesztetni ezéba vett jeles tenyészanyag megvásárlására alakuló részvényes társulat ügyét. Melynek folytán: az ezen tárgyra vonatkozó közgyűlési határozatok felolvastatván, a felmerült tanácskozmány következő határozatokat eredményezett, ugyanis:

Ezen megye területén ez évben tartandó burgundiai répatermelési-verseny feltételei a következőkben állapítottak meg:

1. A répatermelési versenyter minimuma 2 holdat vagyis 2400 öllöt teend.

2. A versenyző szabadon választhat a takarmányozásra alkalmas ezéklandi répák fajai között, csupán a répák egyfajúságára tartozván ügyelettel lenni; miután a faj tisztasága a bírálat alkalmával tekintetbe fog vétetni.

3. A verseny megbírálásánál a termelt répa mennyisége fog dönteni.

4. Az ősi erdőben levő friss törésű földben termelt répa, külön versenyez egymás között a művelt földben termeltől.

5. A termelési költségek és művelési mód környülményei a versenyzők által a lehető pontossággal közlendők a bírálókkal; mely adatok az ítélet hozásra befolyással nem leendnek és csupán csak a gazdaközönség tájékozásául szolgálnak.

Szerkesztő és kiadó hivatal, hová a kéziratok és előfizetési pénzek küldendők, szobranci utca

913
363 szám.

6. Ezen versenyben résztvenni ohajtók ebbeli szándékukat f. évi május 15-keig az egyesületi jegyzői hivatalnál bejelenteni felhivatnak; a később jelentkezők nem versenyezhetnek.

7. A versenyzésre magát bejelentőnek, a versenytől visszalépés meg nem engedtetik.

8. Ezen verseny jutalmazására 5 darab aranyból álló díj tűzetik ki.

II) Indítványba hozott, a jelen gazdálkodási viszonyok között oly annyira fontos szerepet viselő répatermelés legcélszerűbb művelési módjainak termelési kísérletek útjani kipróbálása.

Mélyen belátván az igazgató választmány a répa termelés emelésének termelési kísérletek útjani czélszerűségét, azokat már ez évben is berendezni ohajtja; és miután az egyesület kísérleti teleppel nem rendelkezik az egylet tagjait hívja fel, a répatermelés teréni kísérletek tételére; melyekre nézve következő szabályok állapítottak meg:

E folyó évben a répa termelési kísérletek a megye több vidékein két répafajjal kezdetnek meg; ugymint:

Sárga vastag gyökű és sárga tányér alakú földön ülő fajokkal.

A sorok közei 18. és 12. hüvelykebe, a növények egymástól távolsága az elsőnél 12, az utóbinál 9 hüvelykebe állapítottak meg.

A kísérleti tér 600 öllöt teend.

A kísérletet tevők felkéretnek, hogy a fentebbi kísérletet egyenlő talajon és egészen egyenlő művelés mellett eszközöljék.

A kísérlettelhez szükséges magot az egyesület adandja, mely végből az elnökség felhatalmaztatott összesen 55 g répa mag beszerzési árának az egyesület pénztárából leendő utalványozására. —

A fentebbi termelési kísérletek tételére az ülés tartama alatt a terebesi vidékre nézve gr. Andrássy Aladár, a Bodrogközre nézve gr. Majláth Antal részéről Ulrich Vilmos, Nagy-Mihály vidékére: Lónyay Gábor részéről Petrovics Elek ajánlkoztak. A tokaji járásra nézve Lónyay Ödön igazg. választmányi tagot reméli az egylet megnyerhetni. Varanno és Homonna vidékére nézve a kísérletek megtételére vállalkozók felhivatnak ebbeli szándékukat a jegyzői hivatalnál mielőbb bejelenteni.

Ugy e répatermelési verseny megbírálására, mint a kísérletek megvizsgálására nézve annak idejében rendelkezend az igazg. választmány.

III) Az egyesületi közgyűlés határozata folytán ez évben megtartatni rendelt szántásverseny:

Nagy-Mihály városában f. évi május hó 9-én határozatit megtartatni, melynek berendezésével és bírálatával az eddigi szántásversenyek bírálatára kiküldött választmány újból megbízatik.

IV) A gazdasági hasznos állatok, jeles tenyész állatok megszerzése és a megye területén leendő elárvereltetése útján eszközözendő nemesítésére alakuló részvényes társulat alakulására vonatkozólag határozatba ment

Ezen társulatban résztvenni ohajtó tagok ebbeli ohajtásukat f. évi május hó 2-án N. Mihályban tartandó társulati alakuló gyűlésen nyilvánítani felkéretnek, mely gyűlésben az igazg. választmány is részt veend, — kiküldött tagjai által.

(Vége köv.)

Egy téli éj álma.

Reggel van, az év reggele a tavasz, — a nap meleg sugár esőkjával illeté a földet, s ez felébredt nehéz álmából, lerázta takaróját, hálóköntösét, s megmosakodván ezer színű ezüfra ünnepe, a szeretet, hit és remény nagy napjára — a légurai ezer harmonicus hangokban dícsöitik a napot, alleluját zengnek a természet örök Urának, — felébredt az élet a természet minden országában, élénkség és öröm mindenhol, — ifjult erővel sokasítja magát az élet; — A napnak e meleg esőkjában rejlik a teremés titka, — a sírok megnyílnak, s a halottak feltámadnak a természet örök körmenetében. Csók a szerelem bimbója, melyben a jövő gyümölcs esirája elrejtve létezik, boldog kit ily csók ébreszthet fel nehéz álmából! szegény Győző barátom e csók mézét, hatalmát, várázsát nem ismeri, ő csak a hitlenség Judás esőkjában részesült, őszinte szeretet soha sem ölelte át, azért a világ előtt boldog házasságot szenvedve s csak ki az arez redőiből tud olvasni, átlátja e boldogság boldogtalanságát, — s hányan vannak ily szerencsétlenek, kiket még inkább lelánczolnak ágyához; betegséget, örültséget fognak rá, s a kétségbeesés legkinzobb gyötrelmeinek martalékául hagyva valódi örültté teszik, megölik, s ilyeneknek nincs reggelük nincs tavaszuk, mint azoknak kiket setét börtönbe zárnak; — vannak sokan kik mesterséges meleget varázsoltak elő a tél hidegbe, pihenés nélkül élni siettek, s mint az üvegházi növények kiélve csak tengődnek a tavasz egészséges melegén míg a legkisebb szél kora áldozatjává lesznek; — vannak kik éjjellel pótolják a napot s későn fekve elalszák a szép reggelt, a tavaszt, s álmosan ébrednek délben, midőn a nap erős heve elhervasztva árnyékba tereli a korán fáradtat. — Sokan vannak kik szeretik az éjt mint a denevérek a sötétséget, s elzárkozva az ebredő nap melegétől lefüggönyözik ablakaikat, mesterséges setétségben, mesterséges világnál üzik önző játékaikat nem hallják az imára hívó ébresztő harangkongását, nem a kün mozgó életet, hitelezett pénzben — magoknak nyernek, a köznek vesztenek, — ilyenek nem ismerik a reggeli éltető lég kellemét, nem a tavasz varázsát, virágait.

Nekünk hosszú sötét, kínos éjszakánk volt, mint a esiga behuzódtunk keblünk csekély örömei, nagyobb fájdalmaival rejtekünkbe — a tél nagy hidege sok szép remény virágot hervasztott el, hölgyeink kik a rövid farsangi bálok szép álmaiból esalódva ébredtek, a zöld farsang zöldjéhez fűzik reményeiket, Istenem, szenteld meg s testesítsd meg e reményeket! — Sokan éhesen feküdtek s éhen haltak meg — sokan kiknek nem volt takarójuk a nagy hideg kifagyasztá lelküket, — mindnyájan setétségben tévelgünk, hűjába nyitottuk fel szemünket a tömör éjben meg nem találhattuk a setétségből kivezető ajtót, nem láthattuk a koránynak csak legkisebb sugarát is felénk derengeni csak neszét hallottuk a körülünk nyüzsgő — vérünk és vagyunkonkon táplálkozó fajtalan állatoknak — az idő egyhangu szű-örlésének ősi házunk százados gerendáiban.

Boldogok kik elallatták a hosszú éjszakát és jót álmodtak! — ki sokat alszik rendszeren fej-fájással ébred — ki eleget alszik éhesen, és szomjasan kél fel, mi is éhezünk, és szomjuhozunk, hogy mit? azt mindenki legjobban tudja, mindenesetre az élet kenyerét, a megelégedés tiszta büztelen vizét.

Ki terhes gyomorral fekszik — kinek nehéz gondok terhelik agyát nyugtalanul alszik, rémeket álmodik, jól — emlékszem, hogy elalvás előtt azon törtem a fejemet vajjon elér-e valaha az emberiség azon tökély pontjára, hogy egymást gyilolni nem fogja s a szeretet lesz az általános megválasztott béke bíró emberek és népek között? s alig szunnyadtam el, fegyver zörgés, ágyu-moraj riasztott fel — majd a haldoklók élet halál harcának vért fagyáló tompa nyöszörgése zavará nyugalmamat, — látam az ártatlan vér párolgása mint tömörösödött setét felleggé s benne mint kovácsolták a cyclopszek a romlás további fegyvereit a menyköveket — a halál különféle kísérteties alakzatban ijesztett fel — mintha egy nemzetet elvéreni láttam volna, melyet millió emberek hideg

közönnyel kísérték a sírba — éreztem a nehéz fojtó fájdalmat mely e látványmúl szívemre nehezedett s úgy látszik hogy elaléltam, — ekkor csak egyszerre a világ város, az emberiség történetének ez óriás forduló pontja a világon uralkodó Róma falai közt létem magam, — mert ki tagadhátja hogy az ő és új Róma egyiránt a világ Ura? — Capitoliumból oly szép kilátás van az ő és új világ egész történet területére — magaslatán szédeleg a fő — a Tiberis partján a nagyszerű porticusok között szép árnyas sétányt láttam meg, rögtön oda siettem, keresztfák, máglyák, barlangba zárt oroszlányok ordításai, és a durva kővön esillogó szent keresztény vér folatok között haladtam, melyeket az idő, a tenger, és fellegek esője le nem mos soha — szent félelem közt válogattam lépteim, nem merte a megszentelt követ lábommal érinteni, itt ott találkoztam fegyveres keresztény kinzó soldatescátagjai, hanyatló Romának bérenceivel füstös arccsal, véres kezekkel, kik kinzó eszközeiket, s ártatlan vértől moskos kezeiket a Tiberisbe mosták meg, mindjárt megtudtam hogy a keresztény üldözőkor Romájába vagyok, — zajgó kebellem siettem a Tiberis partjára, hogy árnyas ambulatóriumán kipihenhessem a szív erős rázkodtatását — egy kőpadra ereszkedve felsohajtottam: Roma! te az isteni igazság, a korszellem ellen harczolsz, — idegen vagy a korban.

(Folyt. köv.)

TOMA ANDOR

Jegyzéke

azon jótévknek, kik az 1863-dik évi szárazság által Zemplénmegyében inségre jutottak felségelésül a megyei gazdasági egyesület részéről kibocsájtott iveken adakoztak:

(Folyt.)

Bujanovics Frigyes ivén: Jaczkovics Ignác 1 ft. Tatar János 3 ft. Bujanovits Béla 1 ft. Tolnay Erzsébet 3 ft. Bujanovics Frigyes 2 köb. rozs, 4 köb. árpa, 4 köb. főzelék, Bujanovics Ilona 2 ft. Bujanovics Beniczky Julia 5 ft. Schlezinger 1 ft. Lonovits 20 kr. Bodjeczki 20 kr. Zubriezki Emil 50 kr. Kalenberg Frigyes 2 ft. Guttman 10 kr. Rajtsik 20 kr.

Hazai Ödön ivén: Gyűjtő 1 köb. rozs 1 köb. főzelék.

Benzur József ivén: Benzur Aba 1 köb. rozs 1 köb. árpa 2 véka főzelék 5 köb. burgonya, Benzur József 4 köb. rozs.

Szeghy Ferencz ivén: Hankos József 1 ft. Stromza Vilmos 50 kr. Szeghy Ferencz 5 ft.

Török Pal ivén: Gyűjtő 5 ft.

Szerviezky György ivén: Gyűjtő 10 ft.

Matolay Victor ivén: Gyűjtő 10 ft.

Gregorovics Antal ivén: Gyűjtő 10 ft. Szentpétery 1 ft. Lapsánszky Alajos 1 ft. Felicides Lajos 1 ft. Rád György 1 ft. Ketskorszky Antal 1 ft.

Szirmay Pal ivén: Szirmay Antalné és Pal 5 köb. lúza 5 köb. rozs.

Nagy-Ujházy Paulina ivén: N. N. 2 ft. Gömör Sidonia 2 ft. Nagy Teréz 1 ft. Egy játszó társaság 50 kr. özv. Nagy Károlyné 1 köb. búza, 2 köb. rozs, 2 köb. árpa.

Gr. Szirmay Sándor ivén: Gyűjtő 5 köb. búza, 5 köb. rozs, 5 köb. árpa.

Szirmay Tamás ivén: Gyűjtő 4 köb. rozs.

Hrivnyák János ivén: Vaisz Dávid 3 ft, Lavotha Vince 5 ft. Ocsváry Ede 1 ft, Hrivnyák János 10 ft. Stempel 1 véka rozs.

Gr. Sztáry Albertné ivén: Gyűjtő 50 ft.

Pichler Károly ivén: Gyűjtő 10 ft.

Szemere Gyula ivén: Szemere Geiza 10 köb. búza, 10 köb. rozs, Szemere Gyula 10 köb. búza 10 köb. rozs, Szemere Amália 50 ft, Szemere László 10 köb. rozs, 5 köb. árpa.

Fortmayer Ferdinand ivén: Gyűjtő 10 ft.

Reviczky György ivén: Gyűjtő 5 ft, 1 köb. rozs.

Széchenyi Károly ivén: Széchenyi Ottil 50 kr. F. Irma 50 kr. Széchenyi Károly 2 köb. rozs.

Lónyay Gábor ivén: Lónyay Gábor 50 ft. 4 köb. búza, 5 köb. rozs, Hegyi plébános 2 ft, Derengyői lelkész 2 ft.

Viczmány Mór ivén: Záborszky 4 ft, Kossuth Tamásné 2 ft. Oláh Istvánné 1 ft. Viczmány Mór 5 forint.

Naményi Antal ivén: Gyűjtő 5 ft.

Ocsváry Ede i.én: Miskovits 1 ft. Tolmájer 1 ft. Luidt 50 kr. Szamrekovszky 50 kr. Szladek 50 kr. Hubert Mari 1 ft. Koresinszky 1 ft. Kosovics 50 kr. Miskovics 50 kr. Stellman 50 kr. Faller 50 kr. Dreischok 50 kr. Gruska 1 ft. Brand 50 kr. S. P. 50. kr. Pollák Sámuel 1 ft. Benes Teréz 1 ft. Denesik 50 kr. Oszvald 1 ft. Vidda 50 kr.

(Folyt. köv.)

közi: Boronkay László
egyl. jegyző.

A világ bolondságai.

IV.

A párbajról

(Folytatás.)

Az emberek között sokkal jobban el van terjedve a párbaj mint himnók. — Általános fogalom szerént ugyan párbaj csak az volna, midőn két, nem tudományosan, hanem szaloniasan művelt, többnyire fiatal eszű egyén egy-egy tanú és néha egy orvos kíséretében bizonyos helyen azon felebaráti szándékkal jelenik meg, hogy egymást agyon löjék, agyon szurják, vagy legalább megkarczolják; avagy pedig egymásnak nagylelkűen amnestiát adjanak, és azután mint jó barátok térjenek be a legelső eszűdiadal-ünnepet ülendők, poharakat üritendők. És csakugyan a lovagiasság szabályai szerint minden párbajnak, hol nem halálra dolgoznak, ezt kellene eredményezni.

Azonban szerintem minden utcái, vagy koremai verekedés minden piaci hajbakapás nem egyéb, mint párviadal. E kettő között csak az a különbség, a mi a rendszeres és a guerillaharez között. Már pedig ki merné tagadni, hogy a guerillaharez nem épen oly jó módja a nemzeti érvágásnak, mint amaz?

Közönséges, vagy, mint mondani szokták, műveletlen emberek sohasem csinálnak a dologból nagy teketóriát; minden hivatalos tanu és orvos nélkül elverik egymást emberül azon melegében. És nem tudom, vajjon melyiket tartsam nagyobb bolondnak, azt-e ki haragra lobbanva azonnal nekem jön és megverekszik velem ököre vagy botra; vagy azt ki általam megsértetvén, kesztyűjét, melyre neki tán nagyobb szüksége van mint nekem, lábához veti, időt, helyet és fegyvert választott velem, hogy vele megvijak; azután hazamen, lezököt vesz a hóhér művészetéből, hogy majd engem hideg vérrrel agyon löhessen, vagy szurhasson? Az itéletet a kegyes és kegytelen olvasóra bízom.

Oka a párbajnak többnyire beesületsértés, vagy általában akármely jogsértés lehet; képzelt, vagy valódi az nem jó kérdésbe; de annyi bizonyos hogy legtöbbször képzelt, és csinált ok, ami világosan kitetszik abból hogy józan állapotban minél kevesebb kihívás történik, valamint verekedés is: míg ittasan minden veszekedő természetű ember hajlandó rá ugyanígyra, hogy a legbarátságosabb körben is csak egy hasonlító vagy rokon véru emberre van szüksége, hogy a kakasviadal azonnal végrehajtassék, vagy kihívás tétessék. Ha a társaságban ily rokonvér nem találkozik, ha a társaságban mindjárt a legelső alkalommal akkor a garaboncszkodó rendszeren tréfa tárgyává válik, mulatságot szerez a többieknek, s tivol a vérengzéstől, legfőbb bor-ontás idezetik elő, mely aztán az akadékoskodót többnyire legelőbb teszi el láb alól, néha nem a legtisztesebb nyugvó helyre.

Az ittasságon kívül talán egyetlen állapot van, mely párbajra szokta ragadni az embert, ez a szerelmi mámor; de ki merné vajjon ezt is józan állapotnak nevezni? Ez eseten természetesen egyik lősnék mindig elkellene esni, miután egy hölgy két férfiu egyszerre nem lehet. Oh boldog Duleimák, kik ily elszánt Don Quixotte-okat nyertetek sziveitek barokájának kormányosaiul!

Az általános ismert párbaj leginkább a katonaságnál divatozik és ott leginkább helyén van, mert a katonának épen mesterséghez tartozik, időtöltésből élni vagy halni. Ily párbajokban fegyverül kard vagy pisztoly használatik mintogy óvatosságból; a pisztoly ugyanis nagyon bizonytalan löszert; a kard pedig nagyon alkalmas arra, hogy az ember egy kis karczolatot tegyen, mire aztán a további vaskodás fölöslegessé válik. A kiontott vér lemossa a sérelmet akár a sértő akár a sértett fél ereiből esőgedezték! Mérgesebb emberek azonban élethalálra mennek; ilyeneknek én a vadászpuskát ajánlanám; sokkal kevesebb idővesztégetessel esnének át a bajon, —

Ezen kívül, majd minden foglalkozásu ember saját fegyverével él: az urfi parádés kardjával, a paraszt ököllel, a kanász baltával, a csikós, gulyás és egyéb nyáj-őr bunkos bottal, a eszmadia bieskével, a mészáros taglóval, a kalmár váltóval, a tudós tollal.

(Végo köv.)

TOMOR FERENCZ.

TÁBOCZA.

Ne mondjuk el...

Ne mondjuk el a világnak!
Maradjon csak kettőnk titka,
A mi ide a szívünkbe
Mélyen...mélyen van boirva.

Órizzük meg édes-némán —
Miért tudjon más is róla?
Hisz a világ ugyis gúnynyal
Felel minden boldog szóra.

Irigyelnék boldogságunk,
Hiba volna minden tettünk, —
Pedig mi az embereknek
Soha...soha sem vétettünk.

Szegény világ! irigy világ!
Irigyled a boldogságot:
Boldogságunk, melynél szemed
Nagyobbat még so' se látott.

Dobó László.

Történelmi adatok

Lachozky Tivadartól.

VII.

Az 1703—1711-ki mozgalmakban a dúló fegyver elől Erdély bérezes tereiről is számos család Magyarországra menekülni kénytelen, hogy tagjai itt több helyen nem a melegbő vendégszeretettel fogadtattak, kitétszik Károlyi Sándornak azon leveléből, melyet ez ügyben 1706-ban a szorongattatott belényesiek iránt Ugacsához írt s mely következőleg hangzik:

„Tek. Ns Vgye! Beesületes Expressussa Nzetes Vló Márton Péter ur által praesentalt Levelét s diffiultássit a T. Ns Vgyének vettem, az mellyeket az Ns Vgye terhére leani tapasztaltam, orvosoltam, kiről említett becsületes követtye az N. Vgyének Oretenus fogh relatiót lehetni bővebben. Nem látom rátióját miért diffiultalhattya az T. N. Vgye ügyefogyott Belényesiek Cselédgyének Quartélyát, mert ha azok ottan, más Ns Vgyében mások vannak, kire nézve nem hogy diffiultalni kellene, sőt az kereszténység h rendi s mértéke szerint inkább jó szível befogadni illendő volna, meg gondolván azt magában, ha ezeknek ma, holnap történhetik mindnyájunkk; nemde nem jó szível vendülni, leani kénytelenek a magunk kezében. A Tömösvári Bassa azt írja énnékem levelében, hogy kegyelmes Urunk híveit, kik az Eö oltalma alá recipiálták magukat, nem csak oddigh, de ezután is jó szível fogja őket protegalni; anynyival inkább kereszténnek levén illendő felebaráti szeretettünket megtartanunk egymáshoz.... Ezzel maradok T. Ns Vgyének kész szolgálja: Károlyi Sándor. Datum Károly die 10 Juny, 1706.

Jó szív, nemes indulat sugárzik e levélből, melyek valóban sajátjai valának a különben ingadozó jellemű, híres Károlynak.

V...nak,

(Emlékkönyvébe.)

Mint a virág illatárja,
Csendes holdas éjszakával,
Forrjon össze vágyó lelkünk
Tele kéjjel, tele vágygál.

Mint a harmat a naphévben,
Furulya hang a térségen,
Hulló esillag bágyadt fénye,
Meseszerű éjjelbe.

S mint sóhajtság ha ellebben,
Ugy tűnjünk el az életben?

Bovánkovics János

Egy törvényszéki gyilkosság.

Valódi történet, Angolból.

Szelényi Károlytól.

1837 évi februárius egyik sötét éjszakáján, ép midőn a jéghideg tengeri szellő e napnak utolsó óra kongását az éj mély esendjében hangosan tovább hullámoztatá: Skócia Dundee kikötő városának goth modorban épült ős városházához, két alsóbb néposztályu nő ijedten és halkán suttogva közelgett, és az iveretes csarnokba belépve, az abba nyíló vaspántokkal ellátott ajtó kuleslyukán felváltva vizsgálgódtak.

A látvány, melyhez ily módon jutottak, nem lehetett valami közömbös, mert arczukon ijedség, és borzalom tükröződött vissza. Egyszerre egy férfi termett mellettök s tudakolván, vajon mi okozhatja azon gyöngye fényt, mely a városi bankszobának a piacra nyíló ablakából sugárzik. A kérdező feleletül röviden a kuleslyukhoz utasított. Az idegen a nyíláshoz közeledvén, abba belétekintett és rövid szünet mulva azon nyilatkozattal lépett vissza, miszerint a szobában a bank pénztára feltöretvén, bűntény követtek el.

A nők is azon véleményben voltak, elmondván, hogy a szobában négy férfit vettek észre, kettő a szekrényeket töré fel, a másik kettő pedig azon helyen, hol a esillár leeresgett, cresszkodott le a szobába. — Az idegen erre ismét a leshelyre ment, aztán nagy megilletődéssel fordult vissza a néma várakozásban álló nőkhöz, hogy most nézzenek öök be a nyíláson, mert a tolvajok, kik a szekrényt feltörték, most az elöterben állanak s fölismerhetők, t. i. két Dundeei kereskedő „Falconer és „Bruce“ — E szavak hallatára a nők felettekép megijedtek, s borzadva közeledtek a kuleslyukhoz, mialatt az idegen mintegy akaratlanul zsebkendőjét kihútván, egy kulesot ejtett a földre. A kules esése varázsként hatott a bankszobában létező tolvajokra; mert rövid zaj után mély esend állott be azon helyiségben, a hol ezek vagyona bizalomteljesen volt letéve.

A véletlen szomtanuk ezután az iveretes csarnokból sietve eltávoztak, az esemény felett hevesen vitatkozva.

Az idegen erősen állitá, hogy a két tolvaj Falconer és Bruce kereskedők, s felszólítván a két nőt, hogy öök, majd ha a rablás köztudomásra fog jutni, feljelentését tanubizonyságukkal támogassák. A nők az akaratlanul meglátott esemény által egészen megzavarva kijelenték, miszerint öök a két tolvaj arczvonásait nem voltak képesek felismerhetni, habár nem tagadhatják, miszerint a két tolvaj és a nevezett kereskedők közt némi hasonlatosság létezik, azonban ellenük föllépni nem fognak, miután ezek férjeiknek kenyéradói, és végtelen sok jót élveztek általuk.

Heves szóváltás követte ezen nyilatkozatot, — az idegen minden áron elakarta hitetni a nőkkel állítását, miszerint a két tolvaj a két kereskedő, de a nők erősen ellentállottak. És mégis végre ugy látszott, hogy az idegenek szavai, és vakmerő fellépése nem volt eredmény nélkül, mert állításának valódiságát végre is esemerték, azonban tovább is előbbi nyilatkozataik mellett maradtak, hogy t. i. a két kereskedő ellen tanuként felnem lépnek, mert ezek sokkal nagyobb tiszteletben állanak, mintsem hogy tiszta jellemük ily borzasztó váddal összeférhetne.

A kikötő közelében elváltak. Az idegen egy mellékutczába lépett, és egy piszkos külsőjü házba tért be, melynek legfelsőbb emeletén lakása vala. A szegényes szoba előbbi jólétről, és a tulajdonos jelenlegi lesúlyedéséről tanuskodott. A nyomorult tábori ágy felett egy aranykeretü arczkép diszlett, a hideg és kormos kandalót pedig egy nőnek márvány szobra ékíté. Miután néhány pohár brandyt megivott, nyughatatlanul sétált föl és alá a szobában, mialatt arca majd az aljas boszu kifejezését, majd a siker reménysugarát ábrázolá.

Tekintsük mi is vele azon képeket, melyek gonosz lelkében egymásután feltűnnek, hogy e férfinak multja ismeretes legyen előttünk, kinek a Skót törvényszék történelmében oly borzasztó fontos szerep jutott.

Neve Macdonald Sándor, zsenge gyermek korában árván maradván, egy tisztességes polgárhoz, mint gyámtyához jutott, kiis szabómester lévén, a fiut is e pályára szánta. — Nehány évek mulva a fiának sikerült szorgalma és értelmisége által gyámtyjának hajlamát és bizalmát megnyerni, azonban

nyughatatlan természete és eleven képzelete nyugalmas polgári állását vele meguntatá. Tanéveit bevégezvén Londonba ment, hol is rövid idő mulva jó állásban s oly társaságban találjuk, a hol a mulatság a fő czél, nem törődve az ezt megszerezhető eszközök minőségével, csak czélhoz vezetők legyenek. Ily társaságban nem csoda, ha erkölcsisége aláesatott, minek szomorú következménye az lett: hogy urának — kinél szolgált — pénztárát tetemesen meglöpván, Londont hirtelen elhagyni kénytelenitett.

1832-ik évben Dundee városába visszaérkezett, hol is ügyes maga viselete által sikerült, édes atyjának volt barátjaitól egy kis tökéti költsön nyerni, melynek segítségével egy szabóműhelyt nyitott meg. Körülményei javultak, sok munkája volt, és kényelmesen sőt fényesen lakott, azonban csak hamar visszaesett régi szokásaiba, mesterségét elhanyagolá, a rendes munkálkodással felhagyott, és oly annyira elszülyedt, hogy végfelbomlása közel állott.

Hogy e szomorú állapotból némileg kibontakozhassék, minden igyekezete egy gazdag házasságra összpontosult, e végből Dick Péter hajótulajdonos egyetlen fiatal leányát szemelé ki, hogy keze által aljas kívánságait teljesithesse. — Dick Mary nemcsak külső kellemei, hanem nyájas és kedves maga viselete által édes atyjának, és azon kis körnek, melyben felnőtt, kedvenceze vala. Édes anyját korán elveszítvén, idejét nagyobb részét keresztapja Selimér ur hazánál tölté, mert édes atya mint hajótulajdonos sokszor hónapokra hagyá el Dundee-t, iparezikkeit más kikötőkbe viendő.

Macdonald tolakodó szerelmi vallomásai Dick Mary által méltósággal visszautasítottak, hisz szívében egy nemesebb hajlam gyökeredzett, és atya is oly férfi nyilatkozatát, kiről csak rosszat hallott, erélyesen visszautasitá. Minden öröklődései daczára tehát végre is kénytelen volt visszalépni, szívében mély boszut forralva. — Ezen idő óta aljas kívánságait kielégíthetni minden eszközt felhasználá, még olyanokat is, melyeknek felfedezése öt a törvény büntető karjába vezetne volna. — Hitele, bár megingatva, még nem veszett el egészen, mert kibocsátott váltói fizetés gyanánt elfogadtattak, s ily módon többször jutott pénzhez.

Végre ezen forrás is kiapadt. Nehány nap mulva egy tetemes öszvegről szóló váltója, melyet azonban beváltani képtelen vala, lejárt, sokáig gondolkozott valahogy pénzhez juthatni, de mind hasztalan, míg azon gonosz gondolatra vetemedett, a váltót birtokába keríteni, és azután a követelést tagadni.

Ezen gonosz szándékkal belépett egy reggel Falconer J. kereskedő magányirodjába, megtudván hogy a nevezett kereskedőnél van a reá nézve oly fontos váltó. Gonosz szándékának kivitelére minden körülmény kedvezett, a kereskedő egyedül vala, levelezéssel foglalva el. Macdonald egész nyíltsággal elmondá, miszerint egy váltót szeretne megtekinteni, mely általa kiállitva, Falconer birtokában létezik, miután ő azon hitben van, hogy a váltó csak a jövő hónapban jár le, könyveiben talált feljegyzései azonban az ellenkezőről tesznek bizonyossá. Igazán kénytelen volt megvárni, míg a váltó magának a váltót megmutatni; Falconer készséggel átadá a kívánt váltót, — magdonald azt megtekintvén kevés idő mulva összehajtva adá vissza, s röviden köszönve, hirtelen eltávozott. — A kereskedő sürgős teendői által elfoglalva, a váltót régi helyére tevő vissza; azonban, a midőn néhány nap mulva tárczájából kivévé, a kiállitónak bemutatandó, — csak egy üres váltómintát talált, egészen hasonlót a kérdéses váltóval.

A család világos vala, és mégis Falconer minden törekvése hasztalan maradt a csalást kimutatni, mert Macdonald erősen tagadá, hogy valaha ily váltót kiállitott és Falconer urnál e czélből volt volna. Ily szemtelenség által véghetetlen felingerelve, nyiltan kimondá Falconer a csaló nevét, és jó híremlés és szeplőtlen jelleménél fogva, mindenhol nyílt részvétre s teljes hitelre is talált. — Miből következett, hogy mindenki, a kinek Macdonald ellen valami követelése volt, azt érvényesíteni igyekezett, úgy hogy a csaló, minden ravaszága daczára fizetésait megszüntetni vala kénytelen.

E nyomorult állapotban már hónapok óta sínlődött, a mikor a városházban a fentemlített esemény történt. —

(Folyt. köv.)

Ujdonságok.

Félszólítás a Casinó részéről.

Mindazon urak, kik a helyb. Casinó könyvtárából az előbbi években könyveket vittek ki, de azokat maig sem szolgáltatták be; ezennel tisztelettel fölkéretnek ebbeli mulasztásuknak a hirdetés napjától számítandó 15 nap alatti teljesítésére: különben a meglevő naplóból mind a kivitt de vissza nem adott könyvek mind a kivívók nevei nyilvánosságra fognak hozatni.

Unghvárt, 1864. apr. 7.

Tomor Ferencz Makay Dániel
jegyz. könyvtárnok. elnök.

— Unghmege maholnap — mint egy felvidéki levelező rég megmondá a „Sürgönyben“ csakugyan példányképe leendő Európának. Midőn a „Felvidék“ most egy éve megindulandó volt, annyi mindenféle nyomás akadályokat gördítének útjába, hogy valóban magunk is kételkedni kezdtünk jövőjében. Azonban daczára annak, hogy egy pár fekete vérű egyéniség akkortájtban mindent elkövetett lapunk megsemmisítése érdekében, oly pártoló közönséget szerzett ez idő alatt magának, hogy fennállása némileg biztosítva volt. Most ujlag vihar keletkezik ellene, hasonló a természet mai zivatarához, mely a tavaszi napok alatt fejlődni indult növényeket elfagyasztással fenyegeti. Lapunknak vetélytársa akad, még pedig oly vetélytársa, mely lapunkat végkép elakarja némitani. — Mint értesülünk Nohrebeczky György megegyési főjegyző ur egy „Közérdekek Csarnoka“ című lap engedélyezéseért folyamodott, melynek segédszerkesztője Goics Lázár, munkatársai pedig egy pár néhány hivatalnok, s még Isten tudja kik lennének? — Ezen új vállalatról bővebben is szólandunk.

* Az unghvári casinó bál alkalmával rendezendő sorsjátékra több lelkes hölgnél volt alkalmunk látni, készülöben lévő esinos kézi munkát. Éljenek.

* A zemplénmegyei gazdasági egyület jövő május hó 9. N. Mihály városában szántás versenyt rendezend.

* Az unghvári országos vásár e hónap végétől jövő május hó 9-ére halasztatott, a casinó-egyület bálja tehát május 8-án alkalmas időben fog megtartatni.

— A természet-s időjárás-rendje tökéletesen megváltozott. Midőn a hosszú kemény tél s az utóbbi tartós eszések után a legkellemesebb tavaszra számítottunk, oly zuzmorás napok köszöntöttek be, hogy (rég magyar közmondás szerint) a kutyát is kár kihajtani. Három nap óta északról folytonosan fú a hideg szél s éjelenként kemény fagyok járnak. Ma reggeltől pedig (april 8.) oly nagy hó esett, hogy ha még estig így tart, holnap szánkázhatunk.

— r. — Pollay József ismert jeles festész f. hó 7-én vezető oltárhoz Heuffel Hermia kisaszszonyt. Az esketők korán reggel történt a T. remetei kápolnában, mi után a boldog pár azonnal utnak indult Munkács felé. Aiben Mátyás lelkiatya kíséretében. Éljenek boldogul! iparkodjék a vőlegény a szép napokat a városban háttal, majos kéje egére, mint a mily szép képeket fest ecetével.

* Kassán az abauj-borsodi szűkölködők javára folyó hó 11-én műkedvelői előadást rendeznek.

* Lapunk multheti számában egy rajziskola alapítását indítványozó felhívás volt közölve, mely városunk iparosai s kézművesei között, mint értesülünk, meleg részvételre talált, egyedül a kivitel módjáról kívánának bővebb felvilágosítást. — Valóban városunk s az egész kárpát vidékére nézve igen ohajtandó volna, hogy egy ily a kor kívánalmának megfelelő rajziskola alapítása-tömeges pártfogások által mielőbb lehetővé tétessék.

— Vettük a „Kalauz“ című kritikai és ismeret terjesztő lap évnegyedes előfizési felhívását. Ezen egyetlen magyar bírálati közlönyt, mely a magyar irodalom minden irányu működését részletes kritikai ellenőrséggel kíséri s e szerint hivatalának tökéletesen megfelel, irodalmunkban nélkülözhetlen szükségességnek tekintjük. Előfizetésére ezen Dr. Riedl Szende szerkesztése melletthetenként egy szer ép annyira tanulságos, mint érdekes, s részben mulattató tartalommal megjeleendő jeles szaklapnak egész évre 8 frt, félévre 4 frt, évnegyedre 2 frt, mely e lap kiadó hivatalához (Pest Nagyhíduteza redouten épület 1-ső emelet) intézendő. — Kik a „Kalauz“

eddig megjelent számaint áttekinteni óhajtják, ebbeli kívánságukat szerkesztőségünk szívesen teljesíti

Felhívás.

A váralatti pinceze minden rendű birtokosait tisztelettel felkérem szíveskedjenek a nagyméltóságú püspök jövedelméhez tartozó pinceze takarékát kezeimhez annál bizonyosabban befizetni, minthogy ezen hirdetés megjelenésétől számított 14 napok mulva, minden személy válogatás és kimélet nélkül perutján fogom azt bevétetni.

Unghvárt april 9-kén 1864.

Markos György,
mint teljes meghatalmazott ügyvéd

Vegyés.

(A bukaresti zsidók zendülése.) A „Bucimul“ (Tárogató) írja, hogy márcz. 18-kán Bukarestben se több se kevesebb nem történt, mint egy zsidó zendülés. Reggel 8 órakor a zsinagóga s több kávéház falaira ragasztott kiáltványokat találtak, melyek kikelnek a kormány és kamra ellen. Több zsidó ifjut elfogtak, mert ezen kiáltványokat terjesztették, a rendőrség hogy véget vessen a botránynak, szükségesnek találta a rabbit előhivatni, hogy e tekintetben felvilágosítást adjon. Azon kérdésre, hogy ki által és kinek indítványára rendeltett a kiáltványok terjesztése? a zsidó főpap azt felelte, hogy a kiáltványokat ő írta és az ő rendeltére terjesztették. A kormány figyelmeztette a rabbit, hogy minél előbb keljen át a határon. Erre megjelent a miniszternél egy zsidó küldöttség, óvást tesz ezen eljárás ellen, és k nyilatkoztatja, hogy a főtéren 2,000 föláldozásra kész ifju s az egész zsidó község elégtételt kér főpapjuk üldözötéséért.

„Valóban 2000 ifju van a főtéren? kérdező némi gunyosollyal a miniszter a büszke küldöttségtől.“

„Igenis, 2000-en vagynak, s nemsokára többen is lesznek.“

„Menjen vagy 15 pompieri, megolvassni őket, mondá a miniszter egy jelenlevő rendőrségi ügynöknek.“

A rendőrségi ügynöknek nehezére esett, 15 pompierit rendelnie, hanem elment két zsandártól kísértetve a főtéren levő tábora. És a hős levették ezek láttára büszkeségüket megsértve látván, lealázónak tartották ellentállni, s mint az árnyék, cioslottak, mindenki a merre látott s néhány orrbetöréssel s lábfelezemódson kívül szerencsétlenség nem történt.“

— Vadászskaland. Egy földmivelő egy hurokra került, de még élő nyulat talált a mezőn. A szerencsés találó, örömben, hogy oly véletlenül jó ízű falatra tehetett szert, azon volt, hogy a hurokból kiszabadítsa, s jó módjával hazavihesse. Felt azonban, hogy a nyul valamiképen elszabadul, s azért legjobbnak hitte, összekötözni hátsó lábait. Történetesen volt is nála zsinég, melylyel tárczáját szokta bekötözni, de mely a tárcza födeléhez volt erősítve. E zsineggel kötözte össze a tapsifüles hátsó lábait, mely mütét a megrémült állat ellenességülése daczára tökéletesen sikerült s emberünk épen rajta volt, hogy mellénye zsebéből kivegyve úcskját, melylyel a zsinéget a tárczától emésse, midőn a nyul ellensége kezéből hirtelen kiszabadult, s bár hátsó lábainak kellőleg nem vehette hasznát, tova illant. A még elnem választott pénz-tárcza, a természet törvényeinél fogva követte a befogott vontató erőt, a mi rendkívül sebességgel történvén, a peccenyosóvár üldözőnek minden erőlködése, hogy utolérje, sikertelen maradt. Nyul is, tárcza is oda lett, s a tárczával együtt azon 100 frtnyi bankjegy, mely tartalmát képezte.

— (Csodasakkozó.) A „Sun“ szerint jelenleg egy hindu van Londonban, szenvedélyes sakk-játszó, ki játszmáit következőleg rendezi be: Bekötött szemmel egyszerre három játszmat játszik, mindhármát megnyeri, s egy uttal kártyázik is, hol szintén nyer. Mig ez történik minden másod perczben egy harangot kongatnak s játék után megmondja, hogy hányat kongott. De még ez sem minden. Egy mögötte álló egyén golyóeszkát dob hátára, melyeket szintén megszámlál s midőn mindezt megtette, költeményt szaval el, melyet ez idő alatt szerzett.

— Tordán egy kocsis úgy ölte meg magát, hogy a sóbánya üregébe ugrott. Mielőtt a 70 ölnél mélyebbre vetette volna magát, lekialtott társainak, kik alulról máhán felfelé készült k, hogy álljanak föle az utból, s a következő perczben már épen mellőjük esett le szerencsétlen társuk. (M.S.)

Irodalom.

— Megjelent és beküldetett a „Sárospata. ki Füzetek“, protestáns tudományos folyóirat f. évi II-ik számlitánya, szokott jeles tartalommal. Szerkeszti s kiadja Erdélyi János. — Előfizetési ára: Egész évre postán 6 ft. Félévre 3 ft. Háztól elvítve egész évre 5 ft. Félévre 2 ft. 50 kr.

— „Petőfi élettrajza“ alólirtottól már kikerült sajtó alól és csak közbejött külső akadályok miatt — névszerint pedig azért késik, mert nem akartam előfizetőim tetemes számát esonka munkával kielégíteni. Ennél fogva néhány napi türelmet kérek. Előfizetéseket — nevem alatt, Pest, poste restante, vagy Demjén egyetem utcai könyvtárhoz ezimezve — még april 25-ig elfogadok. Előfizetési ára a 11 év sűrű nyomású kötetnek 1 forint. — Pest, apr. 1. 1864. Zilahy Károly.

Szerkesztői posta.

N. G. Szerencs. Beccses levelét vettem, s rövid időn válaszolni fogok. — A lapot megküldtem. Fogalja üdvözlömetet.

F. J.-nek. Munkács. Sajnáljuk, de kívánságát nem teljesítettük, most van bírálat alatt.

— „Julia életregénye“ című beszélyt nem közöljük. — A mese nem rossz, de kidolgozása pongyola; tehetséges szerzőjétől jobbat várunk. (Foly a'juk).

Vásári tudósítások.

Unghvár. Folyó hó 7-kén tartott hetivásárunkról a piaci árak: Búza köblönként 6 ft. 6 ft. 80 kr. Rozs 5 frt, Tengeri 5 fr 5 ft 40 kr. Árpa 4 ft. 40—60 kr. Zab 2 ft 80 kr. Burgonya 2—2 ft. 40 kr. Időjárásunk: téli napok, fagy, hó, szél.

HIRDETÉSEK.

Alólirtottak

az első magyar általános
biztosító társaság ügy-
nökségét Unghvár
és vidékére

elvallalván,

mai naptól kezdve: az ember életére, a
tűzveszély, jégkarok, s a szállított
javak veszélye ellen mindennemű biz-
tosítási bevallásokat elfogadnak, mívégből iro-
dájuk az Özvegyi József (előbb Pollák)
házában

reggeli 8 órától délutáni 6
óráig

a biztosítandó felek kényelmére folytonosan
nyitva áll.

Unghvár, márczius 15-kén 1864.

Bánóczy és Koregtko.

HIRDETÉS.

Jäger Károly nyomdájában
községi költség-könyvek

több ezer példányban folyvást kaphatók.

Ára százankint 2 uj forint.

Dolinay Lászlónak az unghvári kis-
köhlegyen fekvő — 9 árkos, egészen jó karban
lévő szőlője 5 vékás aljjal, új borhással, s a
hozzá tartozó nagy részben új szüretelő edé-
nyekkel 800 osztrák értékű forintért szabad
kézből eladó. Bővebben értekezhetni a tu-
lajdonosnál Unghváron.

Kis-Ujszálásón szerednye mellett
az ottani bérlőnél néhány száz mázsa sző-
na olcsó áron eladó.